

การลดความรุนแรงในสังคมไทยตามมาตรฐานสากล: การเคารพ

ต่อความเท่าเทียมกันของสตรี (RESPECT)¹

The Reduction of Violence in Thai Society by International Standards: RESPECT for Women's Equality

Received 16 February 2023

Revised 1 May 2023

Accepted 3 May 2023

สุนทิตพย์ จิตสว่าง²

Sumonthip Chitsawang³

ฐิตียา เพชรมณี⁴

Thitiya Phetmune⁵

วันสนันท์ กันทะวงศ์⁶

Wanatsanan Kanthawong⁷

บทคัดย่อ

บทความเรื่อง “การลดความรุนแรงในสังคมไทยตามมาตรฐานสากล: การเคารพต่อความเท่าเทียมกันของสตรี (RESPECT)” มีวัตถุประสงค์เพื่อศึกษา ปัญหา สาเหตุ และผลกระทบของการใช้ความรุนแรงในสังคมไทย เพื่อศึกษาการนำ แนวทางการลดความรุนแรงตามมาตรฐานสากล: การเคารพต่อความเท่าเทียมกัน

¹ เป็นส่วนหนึ่งของงานวิจัยเรื่อง “การบูรณาการแนวทางการลดความรุนแรงในสังคมไทยตามมาตรฐานสากลและบริบทของสังคมไทย” ภายใต้แผนงานวิจัยท้าทายไทย: สังคมไทยไร้ความรุนแรง ได้รับทุนสนับสนุนการวิจัยจากสำนักงานการวิจัยแห่งชาติ (วช.)

² รองศาสตราจารย์ ดร., อาจารย์ประจำสาขาวิชาอาชญวิทยาและงานยุติธรรม คณะรัฐศาสตร์ จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย กรุงเทพฯ ประเทศไทย, Email: Sumonthip.c@chula.ac.th

³ Associate Professor Dr., Lecture of Criminology and Criminal Justice, Faculty of Political Science, Chulalongkorn University, Bangkok, Thailand.

⁴ ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร., อาจารย์ประจำสาขาวิชาอาชญวิทยาและงานยุติธรรม คณะรัฐศาสตร์ จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย กรุงเทพฯ ประเทศไทย, Email: Thitiya.p@chula.ac.th

⁵ Assistant Professor Dr., Lecture of Criminology and Criminal Justice, Faculty of Political Science, Chulalongkorn University, Bangkok, Thailand.

⁶ นิสิตปริญญาเอก สาขาวิชาอาชญวิทยาและงานยุติธรรม คณะรัฐศาสตร์ จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย กรุงเทพฯ ประเทศไทย, Email: kwanatsanan@gmail.com

⁷ Ph.D. student, Criminology and Criminal Justice, Faculty of Political Science, Chulalongkorn University, Bangkok, Thailand.

ของสตรี (RESPECT) ไปปฏิบัติร่วมกับหน่วยงานที่เกี่ยวข้องที่มีความเหมาะสมกับบริบทสังคมไทย เพื่อเสนอแนะแนวทางในการป้องกันและแก้ไขปัญหาความรุนแรงที่มีการบูรณาการระหว่างแนวทางการลดความรุนแรงตามมาตรฐานสากลและบริบทสังคมไทย

วิธีการดำเนินวิจัย ประกอบด้วย การวิจัยเชิงผสมผสานระหว่างการวิจัยเชิงเอกสาร การวิจัยเชิงปริมาณ และการวิจัยเชิงคุณภาพ และการวิจัยเชิงปฏิบัติการแบบมีส่วนร่วม (Participatory Action Research: PAR) โดยกลุ่มตัวอย่างประกอบด้วยประชาชน จำนวน 2,400 คน ผู้ต้องขังจำนวน 400 คน และหน่วยงานแนวปฏิบัติในการป้องกันและแก้ไขปัญหาความรุนแรงในพื้นที่เทศบาลตำบลเกาะคา อ.เกาะคา จ.ลำปาง การวิจัยเชิงปริมาณวิเคราะห์ข้อมูลโดยใช้สถิติค่าร้อยละ ค่าเฉลี่ย และส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน สำหรับการวิจัยเชิงคุณภาพใช้วิธีการวิเคราะห์เชิงเนื้อหา

ผลการศึกษาพบว่า ในพ.ศ.2564 ประเทศไทยเป็นประเทศที่มีความรุนแรงในลำดับที่ 47 ปัญหาของการใช้ความรุนแรงที่สำคัญในสังคมไทยในช่วงสถานการณ์โควิด-19 ประกอบด้วย การฆ่าตัวตาย ปัญหาความรุนแรงในครอบครัว ความรุนแรงต่อเด็ก สตรี และการใช้ความรุนแรงของเด็กและเยาวชน สาเหตุที่สำคัญของปัญหาความรุนแรง ได้แก่ ปัญหาเศรษฐกิจ ปัญหาสุขภาพจิต ปัญหาค่านิยมและบรรทัดฐานที่เกี่ยวข้องกับความรุนแรง ปัญหาสุรา ยาเสพติด และอาวุธปืน โดยมีผลกระทบมูลค่าความเสียหายจากความรุนแรงคิดเป็นร้อยละ 4 ของมูลค่าผลิตภัณฑ์มวลรวมในประเทศ การลดความรุนแรงตามมาตรฐานสากลและนำมาใช้กับบริบทของสังคมไทย ประกอบด้วย การประชาสัมพันธ์เพื่อสร้างการตระหนักและการขับเคลื่อนแนวทางการเคารพต่อความเท่าเทียมกันของสตรี RESPECT ตามมาตรฐานขององค์การอนามัยโลกและองค์การสหประชาชาติ

ในการลดความรุนแรงต่อสตรีร่วมกับผู้ที่มีบทบาทสำคัญและตัวแทนหน่วยงานที่เกี่ยวข้องในการลดปัญหาความรุนแรงต่อสตรี และการขับเคลื่อนลดความรุนแรงในพื้นที่เทศบาลตำบลเกาะคา อ.เกาะคา จ.ลำปาง

ข้อเสนอแนะของงานวิจัย อาทิ การกำหนดนโยบายวาระเร่งด่วนแห่งชาติในการลดความรุนแรง การกำหนดนโยบายและมาตรการในการแก้ไขปัญหาความรุนแรงต่อสตรีตามแนวทางการเคารพต่อความเท่าเทียมกันของสตรี (RESPECT) การสร้างและเผยแพร่พื้นที่ต้นแบบในการลดความรุนแรงในสังคม และการนำแนวทางการเคารพต่อความเท่าเทียมกันของสตรี (RESPECT) ไปประยุกต์ใช้ในการลดความรุนแรงรูปแบบอื่นๆ ในสังคม

คำสำคัญ: ความรุนแรง, อาชญากรรม, การเคารพต่อความเท่าเทียมกันของสตรี

Abstract

This study, entitled "The Reduction of Violence in Thai Society to Align With International Standards: Respect for Women's Equality" has several objectives: to investigate the problems, causes, and effects of violence in Thai society, to study the implementation of the international standard Violence Reduction Guidelines: Respect for Women's Equality (RESPECT) in collaboration with relevant agencies appropriate for the Thai social context and to suggest guidelines for preventing and resolving problems of violence in order to integrate international standards for reducing violence within the Thai social context.

The research methodology consists of mixed research including documentary research, quantitative and qualitative research, and participatory action research. The sample group consisted of 2,400 people, 400 inmates, and a unit for the prevention and solution of violence in Ko Kha Subdistrict Municipality, Ko Kha District, Lampang Province. The quantitative research analyzed the data using percentage, mean and standard deviation statistics. For qualitative research, content analysis was used.

The study found that in 2021, Thailand was the 47th most violent country in the world. Major problems of violence in Thai society during the COVID-19 situation include suicide, family violence, violence against children and women, violence against children and young people, and the use of violence by children and adolescents. The main causes of violence are economic problems, mental health problems, values, and norms related to violence, alcohol, drugs, and firearms problems, with the impact of damage from violence accounting for 4 percent of Thailand's Gross Domestic Product. Violence reduction according to international standards and applied to the context of Thai society requires public relations to raise awareness and advance the RESPECT approach to women's equality, based on the World Health Organization and United Nations standards on reducing violence against women, in collaboration with key actors and representatives of relevant agencies and drive to

reduce violence in Ko Kha Subdistrict Municipality, Ko Kha District, Lampang Province.

Research recommendations include the urgent policy formulation of a national agenda for reducing violence, the implementation of policies and measures to address violence against women according to the Respect for Women's Equality Guidelines (RESPECT), and the promotion of best practice or model areas for reducing violence in society and applying the Respect for Women's Equality (RESPECT) guidelines to reduce other forms of violence in Thai society.

Keywords: Violence, Crime, Respect

บทนำ

ปัญหาของความรุนแรงที่เกิดขึ้นพบว่า ความรุนแรงได้พรากชีวิตผู้คนทั่วโลกไปมากกว่า 1.5 ล้านคนทุกปี ไม่ว่าจะมาจากอัตวินิบาตกรรม ฆาตกรรม และมาจากสงครามหรือความขัดแย้ง ซึ่งประเทศไทยเป็นหนึ่งในประเทศที่ได้ประสบกับปัญหาการใช้ความรุนแรงในสังคมมาเป็นเวลานาน ดังจะเห็นได้จากการจัดลำดับประเทศที่มีความสงบ พ.ศ.2562 พบว่า ประเทศที่มีความสงบสุขของโลกมากที่สุด 10 ลำดับ ได้แก่ ประเทศไอซ์แลนด์ นิวซีแลนด์ โปรตุเกส ออสเตรเลีย เดนมาร์ก แคนาดา สิงคโปร์ สโลวีเนีย ญี่ปุ่น และสาธารณรัฐเช็ก ในขณะที่ประเทศไทยได้อยู่ในลำดับที่ 116 จากจำนวน 163 ประเทศ หากแต่เมื่อมีการจัดอันดับประเทศที่มีความรุนแรงใน พ.ศ.2562 พบว่า ประเทศที่มีการใช้ความรุนแรงมากที่สุด 10 ลำดับ ได้แก่ อัฟกานิสถาน ซีเรีย ชูดานใต้ เยเมน อิรัก

โซมาเลีย สาธารณรัฐแอฟริกากลาง ลิเบีย คองโก และรัสเซีย ตามลำดับ ในขณะที่ประเทศไทยเป็นประเทศที่มีความรุนแรงในลำดับที่ 47 จากจำนวน 163 ประเทศ

จากการจัดลำดับประเทศที่มีความสงบใน พ.ศ.2565 พบว่า ประเทศไทยได้อยู่ในลำดับที่ 103 จากจำนวน 163 ประเทศ โดยประเทศไทยต้องประสบกับปัญหาความรุนแรงทั้งที่เป็นความรุนแรงต่อตนเอง คือ การฆ่าตัวตายที่มีจำนวนสูงอย่างต่อเนื่อง นอกจากนี้ยังประสบกับปัญหาความรุนแรงระหว่างบุคคล โดยเฉพาะปัญหาความรุนแรงในครอบครัวที่มีความเกี่ยวข้องกับความรุนแรงต่อเด็กและสตรีอย่างต่อเนื่อง ปัญหาการใช้ความรุนแรงของเด็กและเยาวชน รวมทั้งการประสบกับความรุนแรงที่เกี่ยวข้องกับอาชญากรรมซึ่งมีความเกี่ยวข้องกับอาวุธปืนที่ยังคงทวีความรุนแรงเพิ่มมากขึ้น นอกจากนี้ ประเทศไทยยังประสบกับปัญหาความรุนแรงระหว่างกลุ่ม ได้แก่ ความรุนแรงที่เกี่ยวข้องกับการก่อความไม่สงบที่ยังคงเกิดขึ้นอย่างต่อเนื่อง

อย่างไรก็ตาม ปัญหาความรุนแรงที่นับได้ว่าเป็นปัญหาความรุนแรงที่มีความสำคัญและอาจเป็นต้นเหตุที่ทำให้วัฏจักรของความรุนแรงต้องขับเคลื่อนอยู่ในสังคมต่อไป คือ ปัญหาความรุนแรงในครอบครัวที่มีความเกี่ยวข้องกับปัญหาการใช้ความรุนแรงต่อสตรี ดังจะเห็นได้จากปัจจุบันสตรีทั่วโลก จำนวนประมาณ 1 ใน 3 ของโลกต้องประสบกับการถูกใช้ความรุนแรง ทำให้สตรีไม่สามารถทำหน้าที่มารดาในกระบวนการขัดเกลาสมาชิกของสังคมได้อย่างมีประสิทธิภาพ และเป็นอุปสรรคต่อการพัฒนาสังคมให้มีความสงบสุขอย่างยั่งยืน นอกจากนี้ การใช้ความรุนแรงในครอบครัวอาจเป็นสาเหตุให้เด็กและเยาวชนในครอบครัวถูกกระทำความรุนแรง หรือเรียนรู้ความรุนแรงในครอบครัวอันส่งผลให้เด็กและเยาวชนซึมซับ และมีการใช้ความรุนแรงต่อ ทำให้วัฏจักรของความรุนแรงต้องขับเคลื่อนอยู่ในสังคมต่อไป

คณะผู้วิจัยจึงมีความสนใจในการศึกษาถึงแนวทางในการป้องกันและแก้ไขปัญหาคความรุนแรงในสังคมไทย ทั้งที่เป็นการแก้ไขปัญหาคความรุนแรงที่เป็นไปตามหลักมาตรฐานสากล และการประยุกต์ให้เหมาะสมกับสภาพสังคมไทย โดยเฉพาะการแก้ไขปัญหาคความรุนแรงระหว่างบุคคล (Interpersonal violence) ได้แก่ ปัญหาคความรุนแรงในครอบครัว ซึ่งมีความเกี่ยวข้องกับคความรุนแรงต่อสตรีเป็นสำคัญ โดยการใช้แนวทางการลดคความรุนแรงตามมาตรฐานสากล: การเคารพต่อความเท่าเทียมกันของสตรี (RESPECT) เพื่อมุ่งตัดวัฏจักรของคความรุนแรง ไม่ให้มีการผลิตซ้ำคความรุนแรงจากเด็กและเยาวชนที่เรียนรู้คความรุนแรงจากครอบครัว และส่งต่อด้วยการใช้คความรุนแรงในสังคม และเพื่อมุ่งแสวงหาแนวทางในการทำให้สังคมไทยไร้คความรุนแรงอันเป็นการพัฒนาสังคมที่ยั่งยืนตามท้องถ้งการสหประชาชาติได้กำหนดวาระ 2030 เพื่อการพัฒนาที่ยั่งยืน (The 2030 Agenda for Sustainable Development) สำหรับเป้าหมายการพัฒนาที่ยั่งยืนของโลถ (Sustainable Development Goals: SDGs) ที่จะใช้เป็นทิศทางการพัฒนาของประชาคมโลถ ตั้งแต่เดือนกันยายน พ.ศ.2558 ถึงเดือนสิงหาคม พ.ศ.2573 ครอบคลุมระยะเวลา 15 ปี โดยเฉพาะเป้าหมายที่ 16 อันได้แก่ ส่งเสริมสังคมสงบสุข ยุติธรรม ไม่แบ่งแยกเพื่อการพัฒนาที่ยั่งยืน ซึ่งการลดคความรุนแรงให้แก่สังคมเป็นแนวทางที่สำคัญของการสร้างสังคมสงบสุข เนื่องจากหากสังคมใดปราศจากคความรุนแรงจะเป็นแนวทางหนึ่งที่สำคัญในการสร้างความสงบสุขและการทำให้สังคมเกิดการพัฒนาได้อย่างยั่งยืนโดยแท้จริง

วัตถุประสงค์

1. เพื่อศึกษาปัญหา สาเหตุ และผลกระทบของการใช้ความรุนแรงของสังคมไทย
2. เพื่อศึกษาการนำแนวทางการลดความรุนแรงตามมาตรฐานสากล: การเคารพต่อความเท่าเทียมกันของสตรี (RESPECT) ไปปฏิบัติร่วมกับหน่วยงานที่เกี่ยวข้องที่มีความเหมาะสมกับบริบทสังคมไทย
3. เพื่อเสนอแนะแนวทางในการป้องกันและแก้ไขปัญหาความรุนแรงที่มีการบูรณาการระหว่างแนวทางการลดความรุนแรงตามมาตรฐานสากลและบริบทสังคมไทย

วรรณกรรมที่เกี่ยวข้อง

บทความเรื่อง “การลดความรุนแรงในสังคมไทยตามมาตรฐานสากล: การเคารพต่อความเท่าเทียมกันของสตรี (RESPECT)” ประกอบด้วยการทบทวนวรรณกรรม ดังนี้

แนวคิดเรื่องการใช้ความรุนแรง

องค์การอนามัยโลก ได้นิยามความรุนแรงไว้ดังนี้

ความรุนแรง หมายถึง การจงใจใช้กำลังหรืออำนาจทางกายเพื่อข่มขู่หรือกระทำต่อตนเอง ต่อผู้อื่น ต่อกลุ่มบุคคลหรือชุมชน ซึ่งมีผลทำให้เกิดหรือมีแนวโน้มที่จะมีผลให้เกิดการบาดเจ็บ ตาย หรือเป็นอันตรายต่อจิตใจ หรือเป็นการยับยั้งการเจริญงอกงามหรือการกีดกันหรือปิดกั้น ทำให้สูญเสียสิทธิบางประการ และขาดการได้รับในสิ่งที่สมควรจะได้รับ (Krug et al., 2002) จากคำนิยามดังกล่าว จะเห็นได้ว่าความรุนแรงในความหมายที่บัญญัติโดยองค์การอนามัยโลกนั้นจะเกี่ยวข้องกับคำว่า ความตั้งใจหรือจงใจของผู้กระทำความรุนแรง

ซึ่งผลที่เกิดขึ้นอาจไม่สัมพันธ์กันกับเหตุ ดังนั้นความรุนแรงในที่นี้จึงไม่ได้หมายถึงรวมถึงการบาดเจ็บหรืออันตรายที่เกิดขึ้นจากอุบัติเหตุหรือความไม่ตั้งใจ

นอกจากนี้ คำนิยามยังเกี่ยวข้องกับคำว่า การใช้อำนาจ นอกเหนือไปจากการใช้กำลังทางกาย เพื่อกระทำต่อผู้อื่น ทำให้ความหมายของคำว่า ความรุนแรงมีขอบเขตกว้างขึ้นและเห็นภาพการกระทำที่ชัดเจนขึ้น ครอบคลุมถึงผลของการกระทำที่เกิดจากความสัมพันธ์เชิงอำนาจ รวมทั้งการคุกคามหรือการข่มขู่ด้วยการใช้อำนาจ ยังหมายรวมถึงการละเว้นไม่ปฏิบัติหรือการปล่อยปละละเลยไม่ปฏิบัติ ยังผลทำให้เกิดความรุนแรงอย่างเห็นได้ชัดจากการกระทำนั้น ดังนั้นการใช้อำนาจหรือการใช้กำลังทางกาย จึงควรหมายรวมถึงการละเว้นไม่กระทำหรือการกระทำทุกประเภทที่ก่อให้เกิดผลเสีย ทั้งต่อร่างกาย จิตใจ และเพศของผู้อื่น รวมทั้งการฆ่าตัวตายและการทำร้ายตนเองในรูปแบบต่างๆ

สำหรับผลที่เกิดจากความรุนแรงที่ระบุไว้ในคำนิยามนี้ ได้ครอบคลุมทั้งอันตรายต่อจิตใจและทำให้เกิดการพัฒนาไปในทางที่ไม่ดี การบาดเจ็บและการตาย สะท้อนให้เห็นถึงความสนใจในผลต่อสุขภาพและสวัสดิภาพของบุคคล ครอบครัวและชุมชนที่เกิดจากความรุนแรงในรูปแบบที่กว้างขึ้น กล่าวคือ ไม่ใช่เฉพาะที่ก่อให้เกิดการบาดเจ็บหรือตายเท่านั้น แต่รวมทั้งภาระทางด้านสุขภาพอื่นๆ ที่อาจเกิดขึ้นทันทีหรือเกิดขึ้นภายหลังและคงอยู่ไปเป็นเวลานานนับปี หลังจากการถูกกระทำความรุนแรงครั้งแรก

ประเภทความรุนแรง (Typology of violence)

องค์การอนามัยโลก (WHO, 1997) ได้แบ่งประเภทของความรุนแรงไว้ในเบื้องต้นเป็น 3 กลุ่มใหญ่ ดังนี้

1. ความรุนแรงต่อตนเอง (Self-directed violence) ได้แก่ การทำร้ายตัวเอง การฆ่าตัวตาย

2. ความรุนแรงระหว่างบุคคล (Interpersonal violence) ได้แก่ ความรุนแรงที่เกิดขึ้นระหว่างบุคคล อาทิ ความรุนแรงในครอบครัว ความรุนแรงต่อเด็ก สตรี ผู้สูงอายุ

3. ความรุนแรงระหว่างกลุ่ม (Collective violence) ได้แก่ ความรุนแรงต่อเศรษฐกิจ สังคม และการเมือง

สำหรับลักษณะของการใช้ความรุนแรง ประกอบด้วย

1. การใช้ความรุนแรงทางร่างกาย (Physical)
2. ความรุนแรงทางเพศ (Sexual)
3. ความรุนแรงทางด้านจิตใจ (Psychological)
4. ความรุนแรงที่เกี่ยวข้องกับการกีดกัน หรือ การทอดทิ้ง (Involving deprivation or neglect)

แนวคิดและทฤษฎีทางด้านอาชญาวิทยา

แนวคิดและทฤษฎีทางด้านอาชญาวิทยาที่เกี่ยวข้องกับสาเหตุของการใช้ความรุนแรง อาทิ แนวคิดของสำนักอาชญาวิทยาดั้งเดิม (Classical school of criminology) แนวคิดของสำนักปฏิฐานนิยม (Positive school of criminology) แนวคิดของสำนักป้องกันสังคม (Social defense of criminology) ทฤษฎีกิจวัตรประจำวัน (Routine activities theory) ทฤษฎีการเรียนรู้ทางสังคมที่เกิดขึ้นเนื่องจากการเรียนรู้ที่ชายเป็นใหญ่สามารถใช้ความรุนแรงต่อสตรีได้ แนวคิดและทฤษฎีที่เกี่ยวข้องกับการป้องกันอาชญากรรม ทฤษฎีการบังคับใช้กฎหมาย (Law enforcement theory) ทฤษฎีควบคุมอาชญากรรมจากสภาพแวดล้อม ทฤษฎีสามเหลี่ยมอาชญากรรม ที่สรุปได้ว่า การเกิดความรุนแรงในสังคมประกอบด้วยองค์ประกอบ 3 ประการ คือ ตัวผู้กระทำความผิด ผู้เสียหาย และช่อง

โอกาสในการใช้ความรุนแรง ซึ่งหากต้องการป้องกันและแก้ไขปัญหามารยาทในสังคมต้องป้องกันและแก้ไขที่ 3 องค์ประกอบด้วย

นอกจากนี้ ยังประกอบด้วยการทบทวนวรรณกรรมที่เกี่ยวข้องกับมาตรฐานสากลในการป้องกันและแก้ไขความรุนแรงในสังคม

มาตรฐานสากลในการป้องกันและแก้ไขปัญหามารยาทในสังคม

มาตรฐานสากลในการป้องกันและแก้ไขความรุนแรงในสังคม ประกอบด้วยแนวทางที่สำคัญ อาทิ

หลักฐานเชิงประจักษ์ต่อการลดความรุนแรงของสังคม

หลักฐานเชิงประจักษ์ต่อการลดความรุนแรงของสังคมซึ่งองค์การอนามัยโลกได้กำหนดแนวทางไว้ (WHO, 2010) คือ การบูรณาการระหว่างแนวทางด้านศาสนา ปรัชญา กฎหมาย และชุมชน โดยแนวทางที่สำคัญในการลดความรุนแรงในสังคม ประกอบด้วย 7 แนวทางหลัก ได้แก่

1) การพัฒนา สร้างความมั่นคง หรือ เสถียรภาพระหว่างเด็กและพ่อแม่ หรือ ผู้ที่เลี้ยงดูเด็ก

2) การพัฒนาทักษะในการใช้ชีวิตต่อเด็กและเยาวชน

3) การลดการใช้สุรา หรือ เครื่องดื่มที่มีแอลกอฮอล์

4) การลดการใช้อาวุธ ปืน มีด หรือ ยาฆ่าแมลง

5) การส่งเสริมความเท่าเทียมกันระหว่างเพศชายและเพศหญิง

6) การเปลี่ยนแปลงค่านิยมและวัฒนธรรมที่ส่งเสริมต่อการใช้ความรุนแรง

7) การจัดโปรแกรมในการดูแลและช่วยเหลือต่อเหยื่ออาชญากรรม

แนวทางในการป้องกันและแก้ไขการใช้ความรุนแรงต่อสตรี

ใน ค.ศ.2019 องค์การอนามัยโลกและองค์การสหประชาชาติได้มีแนวทางในการป้องกันการใช้ความรุนแรงต่อสตรี โดยการเผยแพร่แนวคิด การเคารพต่อ

ความเท่าเทียมกันของสตรี (RESPECT) ภายใต้กรอบแนวคิดต่อการป้องกันการใช้ความรุนแรงต่อเพศหญิงและมีกลยุทธ์ในการดำเนินการ 7 แนวทาง ดังนี้

1) Relationship skills strengthening คือ การเสริมสร้างทักษะความสัมพันธ์ที่ดี

2) Empowerment of women คือ การเสริมพลังเพิ่มขีดความสามารถของเพศหญิง

3) Services ensured คือ การมีบริการที่มั่นใจ

4) Poverty reduced คือ การลดปัญหาความยากจน

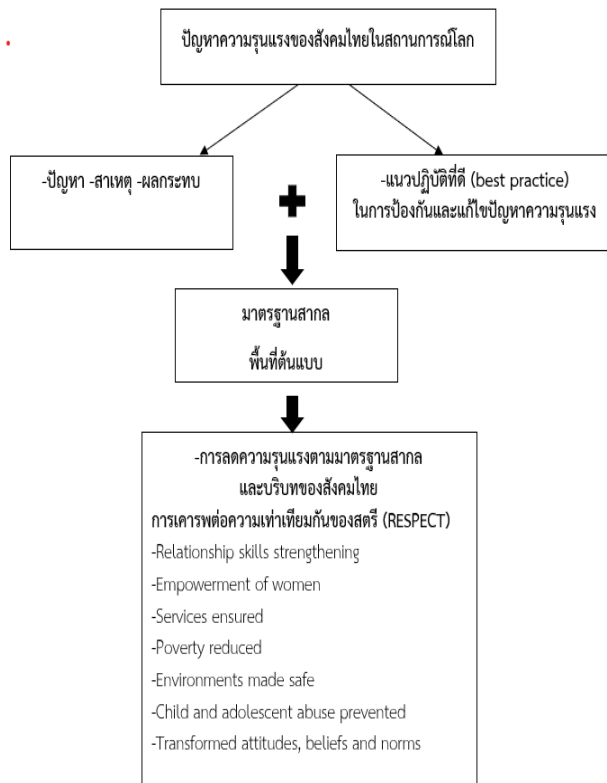
5) Environments made safe คือ การสร้างสภาพแวดล้อมที่เหมาะสมให้แก่สตรี

6) Child and adolescent abuse prevented คือ การป้องกันการใช้ความรุนแรงหรือ การล่วงละเมิดต่อเด็กและเยาวชน

7) Transformed attitudes, beliefs and norms คือ การเปลี่ยนแปลงทัศนคติ ความเชื่อ และบรรทัดฐานของสังคม

โดยแนวทางการเคารพต่อความเท่าเทียมกันของสตรี (RESPECT) เป็นแนวทางมาตรฐานสากลในการป้องกันและแก้ไขปัญหาคความรุนแรงต่อสตรีที่นำไปสู่การลดความรุนแรงในครอบครัว อันเป็นการป้องกันและแก้ไขการเรียนรู้และซึมซับความรุนแรงของเด็กและเยาวชน อันนำไปสู่การหยุดยั้งวัฏจักรของการขับเคลื่อนความรุนแรงในสังคมต่อไป

กรอบแนวคิด

ระเบียบวิธีวิจัย

ระเบียบวิธีวิจัย ประกอบด้วย การศึกษาค้นคว้าจากเอกสาร (Documentary Study) และการศึกษาภาคสนาม (Field study) ซึ่งประกอบด้วยการศึกษาเชิงปริมาณ โดยใช้แบบสอบถามเป็นเครื่องมือในการเก็บรวบรวมข้อมูล และการศึกษาเชิงคุณภาพโดยการสัมภาษณ์แบบเจาะลึก (In-depth interview) และการวิจัยเชิงปฏิบัติการแบบมีส่วนร่วม (Participatory Action Research: PAR) เพื่อ

ขับเคลื่อนแนวทางปฏิบัติที่ดีตามมาตรฐานสากลและบริบทสังคมไทยในการป้องกันและแก้ไขปัญหาความรุนแรงในสังคมไทย

สำหรับการสุ่มตัวอย่าง ประกอบด้วย การสุ่มตัวอย่างแบบชั้นภูมิ (Stratified sampling) จากประชาชนในแต่ละภูมิภาค คือ ภาคเหนือ ภาคตะวันออกเฉียงเหนือ ภาคกลาง ภาคตะวันออก ภาคตะวันตก และภาคใต้ โดยทำการสุ่มตัวอย่างอย่างง่าย (Simple random sampling) ภูมิภาคละ 3 จังหวัด หลังจากนั้นจึงทำการสุ่มตัวอย่างตามความสะดวกจากประชาชนในแต่ละจังหวัดให้ครอบคลุมความหลากหลายของอาชีพ รวมจำนวน 2,400 คน นอกจากนี้ยังศึกษาด้วยการสุ่มตัวอย่างจากผู้ต้องขังที่ถูกควบคุมตัวในเรือนจำและทัณฑสถานในเขตกรุงเทพฯ และปริมณฑลที่กระทำผิดเกี่ยวข้องกับคดีความรุนแรงต่อชีวิตและร่างกายจำนวน 3 แห่ง รวม 400 คน และการสุ่มตัวอย่างด้วยวิธีเฉพาะเจาะจง เพื่อการศึกษาวิจัยเชิงคุณภาพและการวิจัยแบบมีส่วนร่วมในการขับเคลื่อนแนวปฏิบัติที่ดี ในการป้องกันและแก้ไขปัญหาความรุนแรงในสังคมไทยที่เกี่ยวข้องกับการลดความรุนแรงต่อสตรีและความรุนแรงในครอบครัวด้วยแนวทางการเคารพต่อความเท่าเทียมกันของสตรี (RESPECT) จำนวน 1 หน่วยงาน คือ เทศบาลตำบลเกาะคา อ.เกาะคา จ.ลำปาง

ผลการศึกษา

สำหรับผลการศึกษา ประกอบด้วย

ส่วนที่ 1: ปัญหา สาเหตุ และผลกระทบของการใช้ความรุนแรงของสังคมไทย

ผลการศึกษาวิจัยการใช้ความรุนแรงของสังคมไทยในสถานการณ์โลกปรากฏผลดังนี้

1) ข้อมูลการใช้ความรุนแรงของสังคมไทยในภาพรวมทั่วโลก

พ.ศ.2564 พบว่า ประเทศที่มีความสงบสุขของโลกมากที่สุด 5 ลำดับ ได้แก่ ประเทศไอซ์แลนด์ นิวซีแลนด์ เดนมาร์ก โปรตุเกส สโลวีเนีย ในขณะที่ประเทศไทยได้อยู่ในลำดับที่ 113 และประเทศอัฟกานิสถาน อยู่ในลำดับสุดท้าย ซึ่งแต่เมื่อมีการจัดอันดับประเทศที่มีความรุนแรงของประเทศต่างๆ ทั่วโลกใน พ.ศ.2564 พบว่า ประเทศที่มีการใช้ความรุนแรงมากที่สุด 10 ลำดับ ได้แก่ อัฟกานิสถาน ซีเรีย ซูดานใต้ เยเมน อิรัก โซมาเลีย สาธารณรัฐแอฟริกากลาง ลิเบีย คองโก และรัสเซียตามลำดับ ในขณะที่ประเทศไทยเป็นประเทศที่มีความรุนแรงในลำดับที่ 47 จากจำนวน 163 ประเทศ (Institute for Economics & Peace, 2021)

สำหรับปัญหาความรุนแรงของสังคมไทยที่สำคัญ ได้แก่

ความรุนแรงต่อสตรี

ผลการศึกษาขององค์การสหประชาชาติที่เกี่ยวข้องกับการใช้ความรุนแรงต่อสตรีจำนวน 161 ประเทศ ระหว่าง ค.ศ.2000-2018 โดยองค์การอนามัยโลก (WHO) พบว่า สตรีจำนวนประมาณ 1 ใน 3 (ร้อยละ 30) ของสตรีทั่วโลกต้องประสบกับการใช้ความรุนแรงทางร่างกาย และ/หรือ ความรุนแรงทางเพศ จากคู่รักหรือสามี โดยประสบกับการตกเป็นเหยื่อของความรุนแรงไม่ว่าจะเป็นผู้ที่มีการศึกษา ฐานะ หรืออายุแตกต่างกันอย่างไร

นอกจากนี้ ผู้หญิงที่ถูกใช้ความรุนแรงในครอบครัวจากคู่รักหรือคู่สมรสจำนวน 1 ใน 3 (ร้อยละ 27) ทั่วโลกของผู้หญิงที่มีอายุระหว่าง 15-49 ปี ถูกทำร้ายทางร่างกาย หรือถูกใช้ความรุนแรงทางเพศจากคู่รักหรือคู่สมรส ผู้หญิงจากทั่วโลกจำนวนมากถึงร้อยละ 38 ถูกฆาตกรรมจากบุคคลที่ใกล้ชิด

โดยมีผู้หญิงจากทั่วโลกจำนวน 137 คนที่ถูกข่มขืนจากสมาชิกในครอบครัวในแต่ละวัน

ความรุนแรงต่อสตรีในประเทศไทย

ประเทศไทยประสบปัญหาความรุนแรงต่อสตรีมาอย่างต่อเนื่อง และเป็นเวลานาน โดยมีข้อมูลจากองค์การสหประชาชาติที่ระบุว่า ประเทศไทย ติด 1 ใน 10 ของประเทศที่มีสถิติความรุนแรงต่อเด็กและสตรีมาอย่างต่อเนื่อง โดยพบว่า ความรุนแรงในครอบครัวไทยเกิดขึ้นไม่น้อยกว่า 1 เหตุการณ์ในแต่ละวัน รวมทั้งข้อมูลจากศูนย์ปฏิบัติการสถานการณ์ความรุนแรงในครอบครัว เปิดเผยสถิติความรุนแรงที่เกิดขึ้นในครอบครัวตั้งแต่พ.ศ.2559-2563 มีแนวโน้มสูงขึ้นคิดเป็น 1,400 ราย/ปี หรือ 118 ราย/เดือน เฉลี่ย 4 ราย/วัน (กระทรวงการพัฒนาสังคมและความมั่นคงของมนุษย์, 2563)

การใช้ความรุนแรงต่อสตรีในสถานการณ์โควิด-19 ในประเทศไทย

การใช้ความรุนแรงต่อสตรีในสถานการณ์การแพร่ระบาดของเชื้อไวรัสโคโรนา 2019 (โควิด-19) พบว่า มีการใช้ความรุนแรงต่อสตรีซึ่งมีความเกี่ยวข้องกับการใช้ความรุนแรงในครอบครัวจำนวนมากขึ้น ดังจะเห็นได้จากข้อมูลจากศูนย์ปฏิบัติการกรมกิจการสตรีและสถาบันครอบครัว เปิดเผยว่า “สถิติความรุนแรงในครอบครัว” ปีงบประมาณ พ.ศ.2564 ระหว่างเดือนตุลาคม พ.ศ.2563-พฤษภาคม พ.ศ.2564 มีผู้ถูกกระทำด้วยความรุนแรงในครอบครัว 1,492 ราย โดยส่วนใหญ่เป็นเพศหญิง ร้อยละ 81 โดยจำแนกเป็น ความสัมพันธ์สามี-ภรรยา ร้อยละ 39 ร้อยละคน ร้อยละ 32.4 และวัยผู้ใหญ่ตอนต้น ร้อยละ 32.1 ซึ่งผู้ใช้ความรุนแรงดังกล่าวมักไม่ถูกดำเนินคดีสูงถึงร้อยละ 78

ปัญหาที่พบจากการใช้ความรุนแรงต่อสตรี ประกอบด้วย การทำร้ายร่างกายมากที่สุดถึง ร้อยละ 64.5 รองลงมาคือ จิตใจ ร้อยละ 31.4 และเรื่องเพศ

ร้อยละ 3.6 ซึ่งมีปัจจัยกระตุ้น คือ ยาเสพติด สุรา อาการหึงหวงการมีโทสะ การรู้สึคว่าตนเองมีอำนาจมากกว่า การมีปัญหาสุขภาพทางจิต และความเครียดทางเศรษฐกิจ (กรมกิจการสตรีและสถาบันครอบครัว, 2564)

สถานที่เกิดเหตุมักเกิดภายในบ้านของตนเอง โดยเฉพาะในพื้นที่กรุงเทพมหานคร อย่างไรก็ตาม หากมองยอดรายงานผู้ถูกกระทำความรุนแรงในครอบครัวจะพบว่า ในช่วงเดือนมกราคม ถึงเมษายน พ.ศ.2564 มีผู้ถูกกระทำความรุนแรงในครอบครัว 1,492 ราย ซึ่งสูงกว่าในช่วงเดือนตุลาคม ถึงกุมภาพันธ์ พ.ศ.2563 ที่มีผู้ถูกกระทำความรุนแรงในครอบครัว 919 ราย สอดคล้องกับสถานการณ์การระบาดของโควิดที่เกิดการระบาดหนักอีกครั้งในโลกที่ 2 และ 3 อันเป็นสิ่งที่แสดงให้เห็นถึงปัญหาการใช้ความรุนแรงต่อสตรีที่มีความเกี่ยวข้องกับสถานการณ์การแพร่ระบาดของเชื้อไวรัสโคโรนา 2019 (โควิด-19) โดยสถานการณ์โควิดเป็นปัจจัยหนึ่งที่ทำให้เกิดความรุนแรงในครอบครัวมากขึ้นด้วยมาตรการปิดสถานที่หรืองดกิจกรรมรวมกลุ่ม ทำให้ครอบครัวมีเวลาอยู่ร่วมกันมากขึ้น ประกอบกับการได้รับผลกระทบทางเศรษฐกิจ และความเครียดที่สะสมจากปัญหาเศรษฐกิจที่เพิ่มมากขึ้น แต่ไม่สามารถออกไปผ่อนคลายความเครียดได้ ดังเช่นสถานการณ์ปกติ ความเครียดจึงสะสม เมื่อหาทางออกด้วยการดื่มสุรา หรือเสพยาเสพติด จะส่งผลให้สถานการณ์ความรุนแรงในครอบครัวรุนแรงมากขึ้น

ความรุนแรงทางเพศต่อสตรี

สำหรับความรุนแรงทางเพศต่อสตรีนั้นพบว่า เพศหญิงทั่วโลกมีประสบการณ์กับการถูกคุกคามทางเพศ ร้อยละ 35 ในประเทศส่วนใหญ่ที่มีข้อมูลเกี่ยวกับการข่มขืนพบว่า ผู้หญิงจำนวนน้อยกว่า ร้อยละ 40 ที่เคยประสบกับความรุนแรงทางเพศและขอความช่วยเหลือจากหน่วยงานที่เกี่ยวข้อง โดยเพศ

หญิงจำนวนน้อยกว่าร้อยละ 10 ที่ขอความช่วยเหลือจากหน่วยงานที่เกี่ยวข้องกับการบังคับใช้กฎหมาย

การใช้ความรุนแรงทางเพศต่อสตรีในประเทศไทย

จากปัญหาการใช้ความรุนแรงทางเพศต่อสตรีในประเทศไทย ซึ่งมีการสำรวจปัญหาความรุนแรงทางเพศโดยองค์การอนามัยโลก (WHO) พ.ศ. 2561 ได้สำรวจปริมาณความรุนแรงต่อสตรีใน 10 ประเทศ รวมทั้งประเทศไทยพบว่า สตรีที่มีอายุระหว่าง 15-19 ปี มีความเสี่ยงที่จะถูกกระทำความรุนแรงทางร่างกายหรือทางเพศ โดยคูรักรหรือแฟนมากที่สุด เมื่อเทียบกับสตรีในช่วงอายุอื่น โดยการใช้ความรุนแรงต่อสตรีพบมากในคูรักรหรือแฟนที่อยู่ร่วมกัน โดยไม่ได้แต่งงาน (Cohabiting) และได้สะท้อนให้เห็นว่า ผู้ชายอายุน้อยมีแนวโน้มจะใช้ความรุนแรงมากกว่าผู้ชายที่มีอายุมากกว่า

นอกจากนี้ยังพบว่า สตรีถูกละเมิดทางเพศ ถูกกระทำความรุนแรงทางร่างกาย จิตใจ วันละไม่น้อยกว่า 7 คน และมีตัวเลขของสตรีที่เข้ารับการบำบัดรักษา และแจ้งความร้องทุกข์ สูงถึงปีละ 30,000 คน ซึ่งความรุนแรงต่อสตรีมีปัจจัยร่วมจากเครื่องดื่มมีแอลกอฮอล์ สารเสพติด สื่อลามก พื้นฐานจากครอบครัว และสิ่งแวดล้อมในสังคมเป็นสำคัญ (กรมสุขภาพจิต, 2561)

2) ข้อมูลความรุนแรงในสังคมไทยจากการสำรวจความรุนแรงทั่วประเทศ

ผลการศึกษาด้วยการสำรวจข้อมูลความรุนแรงจากกลุ่มตัวอย่างประกอบด้วย

ข้อมูลความรุนแรงจากการสำรวจประชาชนกลุ่มตัวอย่างทั่วประเทศ

การสำรวจปัญหาความรุนแรงจากประชาชนกลุ่มตัวอย่างจำนวน 2,400 คน ทั่วประเทศ หากแต่ได้รับแบบสอบถามกลับคืนมาจำนวน 2,368 หรือร้อยละ 98.7 ปรากฏผลการศึกษาดังนี้

ข้อมูลส่วนบุคคล

ประชาชนกลุ่มตัวอย่างเป็นเพศหญิง ร้อยละ 53.3 อายุระหว่าง 21-40 ปี ร้อยละ 60.7 จบการศึกษาระดับปริญญาตรี ร้อยละ 44.4 รายได้ระหว่าง 10,001 ถึง 20,000 บาท ร้อยละ 37.3 และสถานภาพโสด ร้อยละ 45.6

การรับรู้และทัศนคติต่อความรุนแรงในสังคมไทย

ประชาชนกลุ่มตัวอย่างเห็นว่าสังคมไทยมีการการใช้ความรุนแรงมาก ร้อยละ 30.0 กลุ่มตัวอย่างรับรู้ความรุนแรงผ่านสื่อ ร้อยละ 88.6 นอกจากนี้ยังเห็นว่าการใช้ความรุนแรงในสังคมไทยเป็นปัญหาใกล้ตัว ร้อยละ 71.7

ประสบการณ์ถูกใช้ความรุนแรงในรอบ 1 ปีที่ผ่านมาในช่วงการแพร่ระบาดโควิด-19

สำหรับประสบการณ์ถูกใช้ความรุนแรงในรอบ 1 ปีที่ผ่านมา ในช่วงการแพร่ระบาดโควิด-19 พบว่า ประชาชนกลุ่มตัวอย่างเคยประสบกับความรุนแรงที่สำคัญ ได้แก่ ความรุนแรงในครอบครัว ร้อยละ 22.8 ความรุนแรงที่เกี่ยวข้องกับอาชญากรรม ร้อยละ 11.1 และการฆ่าตัวตาย ร้อยละ 2.9

ลักษณะของความรุนแรงที่กลุ่มตัวอย่างเคยประสบ ได้แก่ การด่าทอ ร้อยละ 40.1 รองลงมา คือ การทุบตี ร้อยละ 12.0 การทำร้ายทางเพศ ร้อยละ 12.0 ทำร้ายร่างกายโดยไม่ใช้อาวุธ ร้อยละ 17.9 ทำร้ายร่างกายโดยใช้อาวุธ ร้อยละ 9.0

ผลกระทบของความรุนแรงที่กลุ่มตัวอย่างได้รับ ได้แก่ ประสบความเครียดหรือวิตกกังวล ร้อยละ 44.1 ประสบความหวาดกลัว ร้อยละ 17.1 บาดเจ็บ ร้อยละ 14.2 สูญเสียค่าใช้จ่าย ร้อยละ 13.1 สูญเสียทรัพย์สิน ร้อยละ 7.8 บุคคลใกล้ชิดบาดเจ็บ/เสียชีวิต ร้อยละ 7.8 ไม่สามารถทำงาน หรือ ใช้ชีวิตได้ปกติ ร้อยละ 5.3 ทุพพลภาพ พิการ ร้อยละ 2.0 อยากฆ่าตัวตาย ร้อยละ 1.3

สาเหตุสำคัญของการตกเป็นเหยื่อของความรุนแรงของกลุ่มตัวอย่างในระหว่างการแพร่ระบาดของโควิด-19 ได้แก่ ปัญหาเศรษฐกิจ ร้อยละ 44.9 รองลงมา คือ ความเครียด/สุขภาพจิตของผู้ใช้ความรุนแรง ร้อยละ 40.4 นอกจากนี้ ยังประกอบด้วยสาเหตุอื่นๆ อาทิ ปัญหาความหึงหวง/นอกใจ ร้อยละ 18.8 เจ็บป่วย/สุขภาพกายไม่สามารถปกป้องตัวเอง ร้อยละ 13.3 การลี้ภัยตามนินในช่วงโควิด-19 ทำให้ต้องเจอกับผู้ใช้ความรุนแรงมากขึ้น หรือ ตลอดเวลา ร้อยละ 12.9 สถานะที่ต้องพึ่งพิงผู้ใช้ความรุนแรง จึงต้องยอมให้ใช้ความรุนแรง ร้อยละ 5.0 ความเคยชินที่เห็นว่า การใช้ความรุนแรงเป็นเรื่องธรรมดา ร้อยละ 3.1

3) ข้อมูลการใช้ความรุนแรงจากการสำรวจผู้ต้องขังที่กระทำผิดโดยใช้ความรุนแรง

ผู้ต้องขังกลุ่มตัวอย่างส่วนใหญ่กระทำผิดอายุระหว่าง 21-30 ปี ร้อยละ 51.9 จบการศึกษาระดับมัธยมศึกษา ร้อยละ 44.4 ส่วนใหญ่ต้องโทษคดียาเสพติด ร้อยละ 70.7 รองลงมา คือ คดีเกี่ยวกับชีวิตและร่างกาย ร้อยละ 15.8

สถานภาพครอบครัวในวัยเด็กของผู้ต้องขังกลุ่มตัวอย่าง ได้แก่ พ่อแม่อยู่ด้วยกัน ร้อยละ 60.3 อย่างไรก็ตาม พบว่า ผู้ต้องขังกลุ่มตัวอย่างประสบกับการใช้ความรุนแรงในครอบครัวในวัยเด็ก ร้อยละ 8.8 โดยผลกระทบของการมีประสบการณ์ถูกใช้ความรุนแรงในวัยเด็ก ได้แก่ ความเครียด ความหวาดกลัว ส่งผลถึงปัญหาสุขภาพจิต ร้อยละ 3.4 การเจ็บแค้น โกรธเกลียดและต้องการแก้แค้น ร้อยละ 9.8 เห็นว่าความรุนแรงเป็นเรื่องปกติที่สามารถกระทำได้ ร้อยละ 3.4 และมีพฤติกรรมเบี่ยงเบน อาทิ การเสพยาเสพติด ร้อยละ 7.1

นอกจากนี้ ผู้ต้องขังกลุ่มตัวอย่างได้ส่งต่อความรุนแรงในวัยเด็กและเยาวชน โดยได้เคยใช้ความรุนแรงในวัยเด็กและเยาวชน ได้แก่ การด่าทอผู้อื่น ร้อยละ 4.4 การพยายามฆ่าตัวตาย ร้อยละ 0.7 หันไปใช้ความรุนแรงต่อผู้อื่นที่

อ่อนแอกว่า ร้อยละ 2.0 หันไปใช้ความรุนแรงต่อสัตว์ ร้อยละ 1.3 รวมกลุ่มกับเพื่อนที่ชอบใช้ความรุนแรงและมีการยกพวกตีกัน ร้อยละ 16.2 การทำร้ายร่างกายผู้อื่นจนได้รับบาดเจ็บ ร้อยละ 6.1 และทำให้ผู้อื่นเสียชีวิต ร้อยละ 1.0

ผู้ต้องขังกลุ่มตัวอย่างมีทัศนคติต่อการใช้ความรุนแรงเป็นเรื่องธรรมดาทั่วไปในสังคมระดับมาก ร้อยละ 28.1 สาเหตุของการใช้ความรุนแรงได้แก่ เกิดความคึกคะนอง ร้อยละ 12.5 ต้องการป้องกันตัวเองเพราะถูกทำร้าย ร้อยละ 12.1 ผู้เสียหายเป็นฝ่ายชั่ว ร้อยละ 10.8 เป็นอุบัติเหตุที่ไม่ได้ตั้งใจ ร้อยละ 9.4 ถูกชักชวนโดยเพื่อน ร้อยละ 9.4 เพื่อสร้างคามยุติธรรมให้แก่ตนเอง ร้อยละ 5.4 ต้องการแก้แค้นเพราะตกเป็นเหยื่อของความรุนแรงมาก่อน ร้อยละ 3.0 การเลียนแบบพฤติกรรมการใช้ความรุนแรงจากสื่อ ร้อยละ 1.7

4) ผลกระทบของความรุนแรงของสังคมไทยในภาพรวม

ผลกระทบทางด้านเศรษฐกิจที่เกี่ยวข้องกับการใช้ความรุนแรงนั้นพบว่า พ.ศ.2563 ความรุนแรงได้ก่อให้เกิดผลกระทบทางเศรษฐกิจเป็นมูลค่าสูงถึง 14.96 ล้านล้านดอลลาร์สหรัฐ ซึ่งมีมูลค่าร้อยละ 11.6 ของผลิตภัณฑ์มวลรวมของโลก (World Gross Domestic Product: GDP) ทั่วโลก สำหรับผลกระทบของมูลค่าความเสียหายของความรุนแรงของประเทศไทยเมื่อเปรียบเทียบกับประเทศต่างๆ ทั่วโลก ในพ.ศ.2563 พบว่า มีมูลค่าความเสียหายจากความรุนแรงลำดับที่ 142 จากประเทศจำนวน 163 ประเทศ โดยมีผลกระทบทางเศรษฐกิจที่เกิดจากความรุนแรงมูลค่า 84,799.4 ล้านดอลลาร์สหรัฐ โดยคิดเป็นมูลค่าความเสียหายต่อคน คือ 1,214.9 ดอลลาร์สหรัฐ ซึ่งคิดเป็นร้อยละ 4 ของมูลค่าผลิตภัณฑ์รวมในประเทศ ดังนั้น ผลกระทบของความรุนแรงได้ก่อให้เกิดผลกระทบต่อเศรษฐกิจ เนื่องจากผู้ที่ต้องตกเป็นเหยื่อต้องสูญเสียอาจประสบกับการสูญเสียชีวิต ได้รับบาดเจ็บ พิการ หรือสูญเสียทรัพย์สิน เงินทอง รวมทั้ง

เวลาในการรักษาตัว อันส่งผลกระทบต่อเศรษฐกิจเนื่องจากบุคคลที่ต้องตกเป็นเหยื่อของการใช้ความรุนแรงไม่สามารถทำหน้าที่เป็นทรัพยากรบุคคลในการพัฒนาสังคมและประเทศชาติได้อย่างมีประสิทธิภาพนั่นเอง นอกจากนี้ การใช้ความรุนแรงก่อให้เกิดผลกระทบต่อปัญหาร่างกายและปัญหาสุขภาพจิต รวมทั้งระบบบริการสาธารณสุขของประเทศกำลังพัฒนา เนื่องจากระบบบริการสาธารณสุขจะต้องดำเนินการในการช่วยเหลือผู้ที่ต้องตกเป็นเหยื่อของความรุนแรง ซึ่งประเทศที่กำลังพัฒนาอาจมีงบประมาณ หรือระบบให้บริการทางสาธารณสุขที่ยังไม่เพียงพอ การใช้ความรุนแรงทำให้ผู้ที่ต้องตกเป็นเหยื่อจำนวนมาก อันอาจเป็นปัญหาและอุปสรรคต่อการให้บริการทางสาธารณสุขในประเทศกำลังพัฒนา

ส่วนที่ 2 การนำแนวทางการลดความรุนแรงตามมาตรฐานสากล: การเคารพต่อความเท่าเทียมกันของสตรี (RESPECT) ไปปฏิบัติร่วมกับหน่วยงานที่เกี่ยวข้องที่มีความเหมาะสมกับบริบทสังคมไทย

ค.ศ.2019 องค์การอนามัยโลกและองค์การสหประชาชาติได้เสนอแนวทางในการป้องกันการใช้ความรุนแรงต่อสตรี ภายใต้กรอบแนวคิด “การเคารพต่อความเท่าเทียมกันของเพศหญิง (“RESPECT” Woman)” และมีกลยุทธ์ในการลดความรุนแรง 7 แนวทาง ซึ่งคณะผู้วิจัยได้ใช้การวิจัยเชิงปฏิบัติการแบบมีส่วนร่วม (Participatory Action Research: PAR) ในการขับเคลื่อนลดความรุนแรง ดังนี้

1. การจัดทำสื่อเพื่อรณรงค์สร้างความตระหนักและสร้างความร่วมมือต่อสังคมในการลดความรุนแรงต่อสตรี

ผลการวิจัยเชิงปฏิบัติการแบบมีส่วนร่วม (Participatory Action Research: PAR) โดยการนำแนวทางการลดความรุนแรงตามมาตรฐานสากล: การเคารพต่อความเท่าเทียมกันของสตรี (RESPECT) ไปปฏิบัติร่วมกับหน่วยงาน

ที่เกี่ยวข้องที่มีความเหมาะสมกับบริบทของสังคมไทย ประกอบด้วย แนวทางในการจัดทำสื่อ “แคมเปญ RESPECT: การเคารพต่อความเท่าเทียมกันของสตรี” ร่วมกับบุคคลตัวอย่างที่มีบทบาทสำคัญในการป้องกันและแก้ไขปัญหาความรุนแรงต่อสตรี สร้างความเสมอภาค หรือความเป็นธรรมในสังคมและมีบทบาทในการช่วยพัฒนาสังคมอย่างต่อเนื่อง เพื่อให้สังคมได้ตระหนักและร่วมมือในการป้องกันและแก้ไขปัญหาการใช้ความรุนแรงต่อสตรีและความรุนแรงทุกรูปแบบในสังคม

นอกจากนี้ ยังประกอบด้วยแนวทางในการขับเคลื่อนลดความรุนแรงในระดับพื้นที่ ดังนี้

2. แนวทางการลดความรุนแรงตามมาตรฐานสากลด้วยการสร้างการเคารพต่อความเท่าเทียมกันของสตรี (RESPECT woman)

การวิจัยเชิงปฏิบัติการแบบมีส่วนร่วมประกอบด้วยนักวิจัยและผู้ปฏิบัติงานรวมทั้งกลุ่มตัวอย่างในพื้นที่ได้ร่วมสร้างแนวทางที่สำคัญในการขับเคลื่อนแนวทางปฏิบัติที่ดีตามมาตรฐานสากลและเหมาะสมกับบริบทสังคมไทยในการป้องกันและแก้ไขปัญหาความรุนแรงในสังคมไทย คือ การร่วมสร้างแนวทางความเคารพต่อความเท่าเทียมกันของสตรี (RESPECT) ในพื้นที่เทศบาลตำบลเกาะคา อ.เกาะคา จ.ลำปาง ในการลดความรุนแรงต่อสตรีภายใต้กรอบแนวคิด “การเคารพต่อความเท่าเทียมกันของเพศหญิง (Respect)” และมีกลยุทธ์ในการลดความรุนแรง 7 แนวทางตามมาตรฐานสากลที่ได้มีการบูรณาการให้มีความเหมาะสมกับบริบทของสังคมไทย ดังนี้

1) Relationship skills strengthening คือ การเสริมสร้างทักษะความสัมพันธ์ที่ดี

การดำเนินการเสริมสร้างทักษะความสัมพันธ์ของเพศหญิงและสมาชิกในพื้นที่เทศบาลตำบลเกาะคาผ่านกระบวนการเครือข่ายทางสังคมต่อการสร้างความเสมอภาคทางเพศ “ผ่านเวที ช่วงพญา” เนื่องจาก เวทีช่วงพญา ถือว่าเป็นเวทีที่มีความสำคัญมากของชาวเกาะคา ก่อให้เกิดการลดความขัดแย้งของคนในชุมชน เกิดการแก้ปัญหาของคนในชุมชนอย่างแท้จริง และที่สำคัญ คือ เป็นการทำงานบนฐานข้อมูลโดยที่คนในชุมชนเองเป็นผู้ศึกษา การทำแผนร่วมกัน และเทศบาลก็จะนำไปสู่การปฏิบัติ โดยเวทีช่วงพญาทำให้เกิดโครงการต่างๆ ขึ้น คือ เวทีที่เกิดจากชาวบ้านอย่างแท้จริง รวมทั้งการเสริมสร้างทักษะความสัมพันธ์ที่ดีของสตรีต่อครอบครัวและสมาชิกในชุมชนผ่านเวทีช่วงพญา จนทำให้เวทีช่วงพญา ถือว่าเป็นอาวุธทางปัญญาของคนในเกาะคา เป็นการเสริมสร้างความสัมพันธ์ที่ดีของสตรีทั้งในครอบครัวและความสัมพันธ์ที่ดีในสังคม ดังนั้นนักวิจัยและเทศบาลตำบลเกาะคาได้ใช้ “เวที ช่วงพญา” เป็นแนวทางสำคัญในการเสริมสร้างทักษะความสัมพันธ์ที่ดีของเพศหญิงและสมาชิกทุกคนในสังคม เพื่อป้องกันการใช้ความรุนแรงต่อสตรีและความรุนแรงทุกรูปแบบที่เกิดขึ้นในสังคม

2) Empowerment of women คือ การเสริมพลังเพิ่มขีดความสามารถของเพศหญิง

การเสริมพลังเพิ่มขีดความสามารถของเพศหญิงทั้งทางด้านเศรษฐกิจและสังคม โดยการดำเนินการจัดกิจกรรมเพื่อให้สตรีในสังคมเกาะคามีบทบาทในสังคมมากขึ้น การเปิดโอกาสให้สตรีมีความกล้าในการที่จะสร้างการเปลี่ยนแปลงและก่อให้เกิดพลังของผู้หญิงเข้ามาทำงาน โดยได้ดำเนินการเพิ่มขีดความสามารถให้แก่เพศหญิงผ่านการอบรมเป็นนักวิจัยชุมชน การอบรมเรื่อง

ของกฎหมาย การอบรมเรื่องของกิจกรรมที่เป็นจิตอาสาต่างๆ ทำให้กลุ่มสตรีในสังคมเกาชาเกิดความมั่นใจในตนเองมากขึ้น การสร้างอาชีพที่มีรายได้ให้แก่สตรีในท้องถิ่น อันเป็นการเสริมสร้างความสามารถของผู้หญิงทั้งทางด้านสังคมและเศรษฐกิจ ทำให้กลุ่มสตรีในสังคมเกาชาเกิดความมั่นใจในตนเองมากขึ้น และทำให้สังคมเกาชามีการยอมรับบทบาทของผู้หญิงที่ไม่แตกต่างจากเพศชาย อันเป็นแนวทางที่สำคัญในการเสริมพลังเพิ่มความสามารถของเพศหญิงทั้งทางด้านเศรษฐกิจและสังคม

3) Services ensured คือ การมีบริการที่มั่นใจที่จัดทำให้แก่สตรีที่ถูกใช้ความรุนแรง หรือผู้ที่รอดชีวิตจากความรุนแรง

สำหรับแนวทางการลดความรุนแรงต่อเด็กและสตรีในพื้นที่เทศบาลตำบลเกาชา ได้มีการจัดตั้งศูนย์รับแจ้งเหตุขึ้นตั้งแต่ พ.ศ.2551 นอกจากนี้ ยังได้ดำเนินการสร้างบริการในการป้องกันและแก้ไขปัญหาคความรุนแรงให้แก่สตรีในชุมชน ด้วยการการสำรวจข้อมูลกลุ่มสตรีในพื้นที่เกาชาว่า มีกลุ่มสตรีที่ประสบปัญหา ผู้ที่ถูกใช้ความรุนแรงหรือมีความเสี่ยงต่อการใช้ความรุนแรงมีจำนวนกี่คน เพื่อนำไปสู่การช่วยเหลือสตรีในพื้นที่ได้อย่างถูกต้องและเหมาะสม รวมทั้งการร่วมสร้างกิจกรรมจิตอาสาประกบรายบุคคลขึ้น ทำให้เกิดการแก้ไขปัญหาสตรีที่ตรงกับความต้องการ สามารถช่วยเหลือสตรีได้อย่างทันท่วงที เป็นการเสริมสร้างความเข้มแข็งให้แก่สตรีในพื้นที่เกาชาและสามารถให้บริการที่ป้องกันและแก้ไขปัญหาคความรุนแรงในพื้นที่ได้อย่างมีประสิทธิภาพ

4) Poverty reduced คือ การลดปัญหาความยากจน

แนวทางที่สำคัญในการลดปัญหาความยากจนให้แก่สตรีในพื้นที่เทศบาลตำบลเกาชา คือ การร่วมสร้างความมั่นคงทางด้านเศรษฐกิจผ่านการสร้างอาชีพตามความถนัดและการส่งเสริมการออมของสตรี รวมทั้งการสร้างสังคมแห่ง

การแบ่งปันที่ทุกคนมีความรักความผูกพันเอื้ออาทรต่อกันประหนึ่งครอบครัวเดียวกัน

เทศบาลตำบลเกาะคาได้ลดความยากจนให้แก่สตรีด้วยการส่งเสริมอาชีพตามความถนัดของสตรีและคนในชุมชน เช่น กลุ่มตัดเย็บเสื้อผ้าสตรี กลุ่มผ้ามัดย้อม กลุ่มเลี้ยงไส้เดือนเพื่อกำจัดขยะเปียก กลุ่มดอกไม้ประดิษฐ์จากกระดาษสาต่างๆ นอกจากนี้ พื้นที่เกาะคา มีกติกาสาคัญ คือ ร้อยละ 10 ของทุกกลุ่มรายได้จะต้องเป็นเงินที่กลับคืนสู่สังคมเพื่อนำไปช่วยเหลือผู้สูงอายุ หรือผู้ยากไร้ในพื้นที่ ซึ่งได้ก่อให้เกิดกระบวนการจิตอาสาที่ตามมา และเป็นการลดปัญหาความยากจนให้แก่สตรีในชุมชน ทำให้เกิดการสร้างสังคมแห่งการแบ่งปันสังคมที่เต็มเปี่ยมไปด้วยความเอื้ออาทร และช่วยเหลือซึ่งกันและกัน

รวมทั้ง การส่งเสริมกิจกรรมร่วมกัน คือ การแก้ปัญหาในชุมชนร่วมกัน ไม่ว่าจะเป็นการร่วมแก้ปัญหาเรื่องปากท้อง แก้ปัญหาในเรื่องของอาหาร ก่อให้เกิดปัญญาสุขภาพที่ทุกหลังคาเรือนทั้ง 7 หมู่บ้าน มีมติร่วมกันว่าทุกครัวเรือนจะปลูกผักปลอดสารพิษไม่น้อยกว่า 7 ชนิด เป็นพื้นที่สีเขียวที่มีความมั่นคงทางอาหาร อันนำไปสู่แนวทางที่สำคัญที่ทำให้พื้นที่เกาะคาสามารถแก้ปัญหาในเรื่องของความยากจนได้และที่สำคัญ คือ การก่อให้เกิดสังคมแห่งการแบ่งปันกัน จากนั้นจึงเริ่มขยายเป็นสังคมที่สร้างความมั่นคงมากขึ้นผ่านการออม กลุ่มออมวันละบาท ซึ่งทั้งเจ็ดหมู่บ้าน ประกอบด้วย กลุ่มออมทรัพย์ เกาะคาสุขใจ เครดิตยูเนียน โดยการส่งเสริมการสร้างอาชีพและการส่งเสริมการออมนำไปสู่การสร้างควมยั่งยืนในการลดปัญหาความยากจน ทำให้สตรีในพื้นที่เกาะคาสามารถยืนหยัดได้โดยไม่ต้องพึ่งเพศชาย รวมทั้งการส่งเสริมอาชีพที่ดำเนินการร่วมกันทั้งครอบครัวเพื่อลดปัญหาความเครียดจากเศรษฐกิจอันนำไปสู่การป้องกันและแก้ไขปัญหาความรุนแรงต่อสตรีที่ต้นเหตุอย่างแท้จริง

5) Environments made safe คือ การสร้างสภาพแวดล้อมที่เหมาะสมให้แก่สตรี

การสร้างสภาพแวดล้อมที่เหมาะสมให้แก่สตรีเพื่อป้องกันการใช้ความรุนแรงต่อสตรี ประกอบด้วย การส่งเสริมการสร้างวัฒนธรรมที่ปลอดภัยกับทุกคนในสังคมผ่านกระบวนการสร้างสิ่งแวดล้อมยั่งยืน โดยพื้นที่เทศบาลตำบลเกาะคามีการติดตั้งกล้องวงจรปิด CCTV ทุกหมู่บ้าน ทุกถนน ทุกซอย รวมทั้งใช้การออกแบบเพื่อสร้างอารยสถาปัตย์ต่อสภาพแวดล้อมที่เป็นมิตรต่อสมาชิกทุกคนในพื้นที่ในกลุ่มผู้เปราะบาง อาทิ ผู้พิการ หรือผู้สูงอายุที่ใช้รถเข็นสามารถใช้ชีวิตร่วมกันได้และสามารถใช้พื้นที่สาธารณะได้เช่นกัน อันเป็นการสร้างการอยู่ร่วมกันโดยไม่ทอดทิ้งใครไว้ข้างหลัง หากแต่ทุกคน คือ คนสำคัญของพื้นที่เทศบาลตำบลเกาะคา อันเป็นการสร้างสภาพแวดล้อมที่เหมาะสมและปลอดภัยต่อสตรีและทุกคนในชุมชน ก่อให้เกิดการลดปัญหาความรุนแรงและปัญหาอาชญากรรมได้ นอกจากนี้ เทศบาลตำบลเกาะคามีสวนสาธารณะที่ถือว่า เป็นสวนสาธารณะที่ปลอดภัยและมีจิตอาสาเข้ามาช่วยกันดูแล ซึ่งจากกระบวนการทำงานของคนในชุมชนร่วมกัน ทำให้ในรอบ 15 ปีที่ผ่านมาในเขตพื้นที่เทศบาลตำบลเกาะคาไม่มีปัญหาอาชญากรรม รวมทั้งไม่ประสบปัญหาความรุนแรงต่อเด็กและสตรี

6) Child and adolescent abuse prevented คือ การป้องกันการ การใช้ความรุนแรงหรือการล่วงละเมิดต่อเด็กและเยาวชน เพื่อป้องกันไม่ให้ เด็กต้องตกเป็นเหยื่อความรุนแรงในวัยเด็ก ไม่ให้ซึมซับความรุนแรงในวัยเด็กและ หันไปใช้ความรุนแรงต่อสตรีเมื่อเติบโตเป็นผู้ใหญ่ต่อไป

การส่งเสริมความรู้ความเข้าใจเพื่อการสร้างความตระหนักต่อการไม่ใช้ความรุนแรงต่อเด็ก การส่งเสริมต่อการจัดกิจกรรมในการพัฒนาคุณภาพ

ชีวิตของเด็กเพื่อให้เติบโตเป็นทรัพยากรที่สำคัญของสังคมต่อไป ซึ่งทางเทศบาลตำบลเกาะคามองว่า เป็นกระบวนการที่สำคัญมาก เมื่อไหร่ก็ตามที่ครอบครัวอบอุ่น สังคมเข้มแข็ง ปัญหาเด็กและสตรีที่ถูกกระทำความรุนแรงในสังคมจะไม่เกิดขึ้น ในเขตเทศบาลจึงมีศูนย์รับแจ้งเหตุเด็กและสตรีในสังคม มีกระบวนการทำงานของสหวิชาชีพเกิดขึ้น ไม่ว่าจะเป็นเทศบาลเองร่วมกับกระบวนการในการแก้ปัญหาสังคมร่วมกับทางเจ้าหน้าที่ตำรวจ อัยการเพื่อเข้าไปแก้ไขปัญหามารุนแรง รวมทั้งการร่วมมือในการฟื้นฟูและเยียวยาเด็กที่ถูกกระทำความรุนแรง โดยชาวเกาะคาเห็นว่า เมื่อไหร่ก็ตามที่สังคมตระหนักว่า ปัญหาความรุนแรงต่อสตรีและเด็กและความรุนแรงในสังคม คือ ปัญหาสาธารณะปัญหาดังกล่าวจะได้รับการแก้ไขอย่างทันท่วงที

7) Transformed attitudes, beliefs and norms คือ การเปลี่ยนแปลงทัศนคติ ความเชื่อ และบรรทัดฐานซึ่งนำไปสู่การใช้ความรุนแรงต่อสตรี

ในอดีตเทศบาลตำบลเกาะคาประสบปัญหาผู้หญิงมีบทบาททางสังคมค่อนข้างน้อย ผู้ชายค่อนข้างเป็นใหญ่ แต่พื้นที่แห่งนี้ได้ตระหนักถึงความสำคัญของบทบาทผู้หญิงจึงค่อยๆ เปลี่ยนแปลงแนวคิดไป ซึ่งประกอบด้วยกิจกรรมที่นายกเทศมนตรีหญิง (คุณเพ็ญภักดิ์ รัตนคำฟู) ได้เข้ามาพูดคุยกันกับคนในชุมชนว่า จะทำอะไรเพื่อให้ทุกคนมีบทบาทในสังคมที่เท่าเทียมกัน โดยการสร้างสังคมแห่งความเท่าเทียมกันผ่านการพูดคุย การจัดกิจกรรมเพื่อเปลี่ยนแปลงทัศนคติ ความเชื่อ และบรรทัดฐานจากชายเป็นใหญ่เป็นการก้าวไปด้วยกันระหว่างเพศชายและเพศหญิง และการสร้างสังคมที่อยู่ร่วมกันอย่างมีความสุข ทำให้ทุกคนรู้สึกเท่าเทียมกัน คือ พี่ ทุกคน คือ น้อง ทุกคนคือครอบครัวเดียวกัน ผ่านการสร้างสังคมแห่งความสุข คือ สังคมที่ไม่ทอดทิ้งใครไว้ข้างหลัง โดยเพศหญิงและเพศชายและทุกคนมีความเท่าเทียมกันในการสร้างสังคมเกาะ

ค่าที่มีความสงบสุข ทั้งผ่านเวทีช่วงพญา และการจัดกิจกรรมในการเสริมสร้าง การเคารพต่อความเท่าเทียมกันของทุกคนในสังคม โดยชาวเกาะคารวมพลังให้ คำมั่นสัญญาว่า จะสร้างเป็นเมืองที่คงความเป็นเอกลักษณ์ของเมืองที่ไม่มี ความรุนแรงทางสังคม และเป็นเมืองที่ทุกคนมีความสุข บนการพัฒนาที่ยั่งยืน ต่อไป

การอภิปรายผลการศึกษา

สำหรับการอภิปรายผลการศึกษา ประกอบด้วย

1. ปัญหา สาเหตุ และผลกระทบของการใช้ความรุนแรงของสังคมไทย ในสถานการณ์

สำหรับปัญหาความรุนแรงที่สำคัญของประเทศต่างๆ ทั่วโลก รวมทั้งประเทศไทย คือ ปัญหาความรุนแรงต่อสตรี เนื่องจากปัญหาความรุนแรง ต่อสตรีมีความเกี่ยวข้องกับความรุนแรงในครอบครัวและการส่งต่อความรุนแรง ในสังคม ดังจะเห็นได้จากข้อมูลการสำรวจการใช้ความรุนแรงต่อสตรีของ องค์การสหประชาชาติพบว่า ผู้หญิงทั่วโลกจำนวน 1 ใน 3 ของโลกต้องเผชิญ กับการถูกใช้ความรุนแรง โดยเป็นความรุนแรงที่เกี่ยวข้องกับคูรักรหรือคู่สมรส อันแสดงให้เห็นถึงความรุนแรงต่อสตรีที่มีความเกี่ยวข้องกับความรุนแรงใน ครอบครัวโดยตรง อย่างไรก็ตาม ข้อมูลการใช้ความรุนแรงทางเพศต่อสตรีใน สังคมไทยดังกล่าวข้างต้นเป็นเพียงข้อมูลที่มีการแจ้งความและเข้าสู่กระบวนการ ยุติธรรมเพื่อดำเนินคดีเท่านั้น หากแต่มีสตรีอีกส่วนหนึ่งที่ไม่ได้เข้าแจ้งความ ดำเนินคดีกับผู้กระทำผิด อันส่งผลให้สถิติการใช้ความรุนแรงทางเพศต่อสตรีใน สังคมไทยมีจำนวนน้อยกว่าความเป็นจริง เปรียบเสมือนภูเขาน้ำแข็ง (Dark figure)

ที่จมอยู่ใต้น้ำ โดยสตรีส่วนหนึ่งที่ไม่เข้าแจ้งความอาจเนื่องจากความอับอาย หรือการเกรงกลัวผู้กระทำผิด เป็นต้น

นอกจากนี้ ประเด็นที่สำคัญ คือ เด็กและเยาวชนที่อาศัยอยู่ในครอบครัวที่สตรีถูกใช้ความรุนแรงจะต้องเผชิญกับการถูกใช้ความรุนแรง หรือ การเรียนรู้หรือซึมซับการใช้ความรุนแรงอันส่งผลทำให้วัฏจักรของความรุนแรง ต้องขับเคลื่อนจากรุ่นสู่รุ่น ซึ่งมีความสอดคล้องกับผลการศึกษาขององค์การ ยูนิเซฟต่อการส่งต่อความรุนแรง หรือการใช้ความรุนแรงของเด็กและเยาวชนที่เคยตกเป็นเหยื่อของการใช้ความรุนแรง พบว่า ผู้ใหญ่ที่มีประสบการณ์ไม่พึงประสงค์ในวัยเด็กและเยาวชน โดยถูกใช้ความรุนแรงจำนวนตั้งแต่ 4 ครั้งขึ้นไปในวัยเด็ก ซึ่งรวมทั้งการถูกใช้ความรุนแรงทางด้านร่างกาย ความรุนแรงทางเพศ และความรุนแรงทางอารมณ์ พบว่ามีความเกี่ยวข้องกับการใช้ความรุนแรงระหว่างบุคคลในสถานภาพของการยอมตกเป็นเหยื่อ และการเป็นผู้ใช้ความรุนแรงต่อถึง 7 เท่า รวมทั้งมีความพยายามในการฆ่าตัวตาย 30 เท่า

เพศชายที่มีประสบการณ์ในถูกใช้ความรุนแรงทางด้านร่างกายและความรุนแรงทางเพศในวัยเด็กพบว่า มีแนวโน้มที่จะใช้ความรุนแรงในการทำร้ายร่างกาย การใช้ความรุนแรงทางเพศต่อคู่รัก 14 เท่าเมื่อเติบโตเป็นผู้ใหญ่ในขณะที่เพศหญิงเมื่อเติบโตเป็นผู้ใหญ่จะประสบกับความทุกข์จากร่างกายและการใช้ความรุนแรงทางเพศจากคู่รัก 16 เท่า และมีความสอดคล้องกับผลการศึกษาเชิงปริมาณที่ผู้ต้องขังกลุ่มตัวอย่างส่วนหนึ่งที่เคยถูกใช้ความรุนแรงในวัยเด็ก หรือเคยอาศัยอยู่ในครอบครัวที่มารดาถูกใช้ความรุนแรงได้ขับเคลื่อนความรุนแรงด้วยการมีพฤติกรรมเบี่ยงเบนหรือประกอบอาชญากรรมในขณะเป็นเยาวชนด้วยการใช้ความรุนแรง

ดังนั้น ความรุนแรงต่อสตรีจึงเป็นเรื่องสำคัญและใกล้ชิดกับความรุนแรงในครอบครัว รวมทั้งความรุนแรงต่อเด็กและเยาวชน จึงเป็นปัญหาความรุนแรงที่นำไปสู่ปัญหาความรุนแรงในสังคมอื่นๆ ต่อไป หรืออาจกล่าวได้ว่า ปัญหาความรุนแรงต่อสตรีหากไม่ได้รับการแก้ไขที่ถูกต้องเหมาะสม อาจเป็นปัญหาสำคัญที่ทำให้วิถีจักรของความรุนแรงต้องส่งต่อและขับเคลื่อนอยู่ในสังคมต่อไป

2. การให้ความสำคัญต่อการลดความรุนแรงต่อสตรีตามมาตรฐานสากล คือ เคารพต่อความเท่าเทียมกันของเพศหญิง (RESPECT)

ปัญหาการใช้ความรุนแรงต่อสตรีเป็นปัญหาสำคัญที่เกี่ยวข้องกับการส่งต่อวิถีจักรของความรุนแรง ดังนั้นจึงควรให้ความสำคัญต่อการแก้ปัญหาความรุนแรงต่อสตรีอย่างจริงจัง โดยเฉพาะการสร้างคามยอมรับต่อความเท่าเทียมกันของสตรี

ดังจะเห็นได้จากปัจจุบันนี้ทั่วโลกกำลังให้ความสำคัญต่อความเท่าเทียมกันของเพศหญิงมากขึ้น ดังจะเห็นได้จากการยอมรับเรื่องความรุนแรงของเพศหญิงลดน้อยลง โดยทัศนคติของเพศหญิงในการยอมรับต่อการใช้ความรุนแรงของคู่รักหรือคู่สมรสได้เปลี่ยนแปลงไป โดยผู้หญิงจากประเทศต่างๆ มีทัศนคติในการยอมรับการใช้ความรุนแรงของคู่รักหรือคู่ครองในการทำร้ายตนเองได้ลดลงจํานวนร้อยละ 75 ในระหว่าง พ.ศ.2555-2562 โดยประเทศจํานวน 152 ประเทศ (ร้อยละ 82) มีกฎหมายที่เกี่ยวข้องกับการต่อต้านความรุนแรงในครอบครัว ซึ่งยังขาดการจัดการกับปัญหานี้อย่างจริงจังทั่วโลก อย่างไรก็ตาม ยังคงประสบปัญหาช่องว่างที่ใหญ่ที่สุดในการจัดการกับปัญหานี้ในประเทศแถบแอฟริกาเหนือ เอเชียตะวันตก และแอฟริกาตอนใต้ของซาราร่า ซึ่งมีประเทศจํานวนน้อยกว่าร้อยละ 50 ที่ผ่านกฎหมายดังกล่าว มีจํานวนเพียง 103 ประเทศ (69%) ที่มี

กฎหมายเกี่ยวกับการล่วงละเมิดทางเพศในขณะที่มีจำนวนประเทศน้อยกว่า 43 ประเทศ (27%) มีกฎหมายที่ครอบคลุมการข่มขืนในชีวิตสมรสโดยตรง อันเป็นการแสดงให้เห็นถึงการให้ความสำคัญต่อการเคารพต่อความเท่าเทียมกันของเพศหญิง (RESPECT) ที่เพิ่มมากขึ้นในประเทศต่างๆ ทั่วโลก

ดังนั้น มาตรฐานสากลในการป้องกันและแก้ไขปัญหาการใช้ความรุนแรงต่อสตรีด้วยแนวทางการเคารพต่อความเท่าเทียมกันของสตรี (RESPECT) จึงเป็นแนวทางหนึ่งที่สำคัญเนื่องจากการกำหนดกลยุทธ์ในการป้องกันและแก้ไขปัญหาความรุนแรงต่อสตรีที่มีความครอบคลุมในมิติต่างๆ ทั้งที่เป็นการสร้างพลังอำนาจทางเศรษฐกิจและสังคมให้แก่เพศหญิง การแก้ปัญหาความยากจนให้ผู้หญิงสามารถยืนหยัดได้ด้วยตัวเองโดยไม่ต้องพึ่งพิงจากเพศชาย

1) Relationship skills strengthening คือ การเสริมสร้างทักษะความสัมพันธ์ที่ดี มีความเกี่ยวข้องกับเพศหญิงและคู่รัก รวมทั้งการดำเนินชีวิตของเพศหญิงในสังคม

2) Empowerment of women คือ การเสริมพลังเพิ่มขีดความสามารถของเพศหญิงทั้งทางด้านเศรษฐกิจและสังคมของเพศหญิง สามารถดำเนินการป้องกันการถูกใช้ความรุนแรงต่อสตรี

3) Services ensured คือ การมีบริการที่มั่นใจที่จัดหาให้แก่สตรีที่ถูกใช้ความรุนแรง หรือ ผู้ที่รอดชีวิตจากความรุนแรง สามารถดำเนินการป้องกันการถูกใช้ความรุนแรงจากหน่วยงานต่างๆ ที่เกี่ยวข้อง

4) Poverty reduced คือ การลดปัญหาความยากจน สามารถดำเนินการได้จากหน่วยงานที่เกี่ยวข้องและเพศหญิงเพื่อให้สามารถยืนหยัดได้ โดยลดการพึ่งพิงจากเพศชาย

5) Environments made safe คือ การสร้างสภาพแวดล้อมที่เหมาะสมให้แก่สตรีสามารถดำเนินการได้จากชุมชนเพื่อร่วมเป็นส่วนหนึ่งในการสร้างเมืองปลอดภัยสำหรับเพศหญิงและทุกคนในสังคม

6) Child and adolescent abuse prevented คือ การป้องกันการใช้ความรุนแรงหรือการล่วงละเมิดต่อเด็กและเยาวชน เพื่อป้องกันการส่งต่อวัฏจักรของความรุนแรงทั้งการไม่ลงโทษทางร่างกายที่รุนแรง การส่งเสริมการสร้างความสัมพันธ์ที่ดีของพ่อแม่ผู้ปกครอง

7) Transformed attitudes, beliefs and norms คือ การเปลี่ยนแปลงทัศนคติ ความเชื่อ และบรรทัดฐาน ซึ่งนำไปสู่การใช้ความรุนแรงต่อสตรี โดยสังคมต้องร่วมกันสร้างความตระหนักและสร้างการเปลี่ยนแปลงทัศนคติ ความเชื่อ และบรรทัดฐานที่เกี่ยวข้องกับชายเป็นใหญ่ นำไปสู่การสร้างความเท่าเทียมกันเพื่อลดปัญหาการใช้ความรุนแรงต่อสตรี

โดยแนวทางการสร้างความเคารพต่อความเท่าเทียมกันของสตรี (RESPECT) เป็นกระบวนการในการป้องกันปัญหาการใช้ความรุนแรงต่อสตรีที่เกี่ยวข้องกับทุกภาคส่วนในสังคม ประกอบด้วย

เพศชาย: การเปลี่ยนแปลงทัศนคติความเชื่อจากชายเป็นใหญ่เป็นการยอมรับความเท่าเทียมกันของสตรี

เพศหญิง: การเสริมพลังทั้งทางด้านเศรษฐกิจและสังคม ลดปัญหาความยากจน ให้ผู้หญิงสามารถยืนหยัดได้ด้วยตัวเอง ไม่ต้องอยู่ในสภาวะพึ่งพิงเพศชายที่จะต้องยอมให้เพศชายใช้ความรุนแรง

ชุมชน หรือ สังคม: ทุกภาคส่วนที่เกี่ยวข้องจะต้องร่วมสร้างปลูกฝังทัศนคติ ความเชื่อ บรรทัดฐานความเชื่อจากชายเป็นใหญ่เป็นการยอมรับในความเท่าเทียมกัน ป้องกันการใช้ความรุนแรงต่อเด็ก การสร้างเศรษฐกิจที่ดี ร่วมจัด

สภาพแวดล้อมทางสังคมที่ปลอดภัยต่อสตรีและทุกคนในสังคม และการร่วมช่วยเหลือต่อสตรีที่ต้องตกเป็นเหยื่อของการถูกใช้ความรุนแรงให้สามารถยืนหยัดก้าวข้ามผ่านคืนวันอันฝันร้ายสู่การเริ่มต้นชีวิตใหม่ที่ต่อไป

สรุปผลการศึกษา

ความรุนแรงเป็นปัญหาที่สำคัญของประเทศต่างๆ ทั่วโลก รวมทั้งประเทศไทย โดยเฉพาะความรุนแรงต่อสตรีซึ่งเป็นปัญหาสำคัญที่เกี่ยวข้องกับความรุนแรงในครอบครัว ความรุนแรงต่อเด็กและเยาวชน อันส่งผลให้เด็กและเยาวชนในครอบครัวต้องเรียนรู้และซึมซับกับความรุนแรง ทำให้วัฏจักรของความรุนแรงต้องขับเคลื่อนอยู่ในสังคมต่อไป ดังนั้น แนวทางในการป้องกันและแก้ไขปัญหาการใช้ความรุนแรงต่อสตรีจึงมีความสำคัญที่จะต้องดำเนินการ โดยเฉพาะการดำเนินการป้องกันและแก้ไขปัญหาความรุนแรงต่อสตรีตามมาตรฐานสากลที่องค์การอนามัยโลกและองค์การสหประชาชาติได้มีการเสนอกรอบแนวทางในการลดความรุนแรงต่อสตรีใน พ.ศ.2562 คือ การสร้างความเคารพต่อความเท่าเทียมกันของสตรี (RESPECT) อันประกอบด้วย 7 แนวทาง

- 1) Relationship skills strengthening คือ การเสริมสร้างทักษะความสัมพันธ์ที่ดี
- 2) Empowerment of women คือ การเสริมพลังเพิ่มขีดความสามารถของเพศหญิง
- 3) Services ensured คือ การมีบริการที่มั่นใจ
- 4) Poverty reduced คือ การลดปัญหาความยากจน
- 5) Environments made safe คือ การสร้างสภาพแวดล้อมที่เหมาะสมให้แก่สตรี
- 6) Child and adolescent abuse prevented คือ การป้องกันการใช้ความรุนแรงหรือ การล่วงละเมิดต่อเด็กและเยาวชน
- 7) Transformed attitudes, beliefs and norms คือ การเปลี่ยนแปลงทัศนคติ ความเชื่อ และบรรทัดฐานของสังคม ซึ่งการใช้แนวทางการป้องกันและแก้ไขปัญหาความรุนแรงต่อสตรีด้วย

แนวทางการเคารพต่อความเท่าเทียมกันของสตรี (RESPECT) เป็นแนวทางที่สำคัญต่อการลดความรุนแรงต่อสตรีแต่ในขณะเดียวกันสามารถนำไปใช้ในการลดความรุนแรงด้วยการสร้างความยอมรับต่อความแตกต่างของทุกคนในสังคมได้เช่นเดียวกัน

พื้นที่เทศบาลตำบลเกาะคาประสบความสำเร็จในการใช้แนวทางการป้องกันและแก้ไขปัญหาคความรุนแรงต่อสตรีด้วยแนวทางการเคารพต่อความเท่าเทียมกันของสตรี (RESPECT) เนื่องจากการมีผู้นำหญิงที่แสดงให้เห็นถึงความสำคัญของการเคารพต่อความเท่าเทียมกัน กระบวนการเครือข่ายทางสังคมที่เข้มแข็งต่อการสร้างความเสมอภาคทางเพศ “ผ่านเวที ช่วงพญา” อย่งไรก็ตาม แนวทางที่สำคัญในการลดความรุนแรงต่อสตรีด้วยแนวทางการเคารพต่อความเท่าเทียมกันของสตรี (RESPECT) ที่สำคัญ คือ จะต้องทำให้เพศหญิงสามารถยืนหยัดได้ด้วยตนเอง เพื่อลดการพึ่งพิงจากเพศชาย การป้องกันการใช้ความรุนแรงต่อเด็ก เพื่อตัดวัฏจักรของความรุนแรง อันเป็นการสร้างความยั่งยืนในการลดความรุนแรงต่อสตรีเป็นสำคัญ

ดังนั้น แนวทางที่สำคัญในการสร้างความยั่งยืนต่อแนวทางการป้องกันและแก้ไขปัญหาคความรุนแรงต่อสตรีด้วยแนวทางการเคารพต่อความเท่าเทียมกันของสตรี (RESPECT) ประเด็นสำคัญ คือ การดำเนินการภายใต้กรอบกลยุทธ์ RESPECT อย่างครบถ้วนและต่อเนื่องด้วยการสร้างความร่วมมือกับทุกภาคส่วนที่เกี่ยวข้องในการป้องกันและแก้ไขปัญหาคความรุนแรงต่อสตรีและความรุนแรงทุกรูปแบบในสังคมอย่างแท้จริง เพื่อลดผลกระทบที่เกิดขึ้นทั้งทางด้านเศรษฐกิจและผลกระทบจากความรุนแรงที่เกิดขึ้นต่อการพัฒนาทรัพยากรมนุษย์ และความสงบสุขของสังคมอันเป็นการสร้างความยั่งยืนต่อการพัฒนาสังคม

ข้อเสนอแนะของการศึกษา

สำหรับข้อเสนอแนะ ประกอบด้วย

1) การกำหนดนโยบาย วาระเร่งด่วนแห่งชาติในการลดความรุนแรงเพื่อนำไปสู่แนวทางในการป้องกันและแก้ไขปัญหาคความรุนแรง

ควรมีการกำหนดวาระเร่งด่วนแห่งชาติในการป้องกันและแก้ไขปัญหาคความรุนแรง ซึ่งรวมทั้งปัญหาคความรุนแรงต่อสตรี เพื่อป้องกันไม่ให้เด็กและเยาวชนในครอบครัวเรียนรู้และซึมซับความรุนแรงจากในครอบครัวและส่งต่อวัฏจักรของความรุนแรงจากรุ่นสู่รุ่น

2) การกำหนดนโยบายและมาตรการในการแก้ไขปัญหาคความรุนแรงต่อสตรีตามแนวทางการเคารพต่อความเท่าเทียมกันของสตรี (RESPECT)

รัฐบาลและหน่วยงานที่เกี่ยวข้องจะต้องกำหนดนโยบายในการแก้ไขปัญหาคการใช้ความรุนแรงต่อสตรีในทุกรูปแบบ การสร้างพื้นที่ต้นแบบและการเผยแพร่พื้นที่ต้นแบบในการป้องกันและแก้ไขปัญหาคความรุนแรงต่อสตรีความรุนแรงในครอบครัวตามแนวทางการเคารพต่อความเท่าเทียมกันของสตรี (RESPECT) ที่มีความครอบคลุมในมิติต่างๆ ดังนี้

Relationship skills strengthening คือ การเสริมสร้างทักษะความสัมพันธ์ที่ดี โดยการส่งเสริมการจัดกิจกรรมจากหน่วยงานที่เกี่ยวข้องในการเสริมสร้างทักษะความสัมพันธ์ที่ดีต่อเพศหญิงและคู่รัก รวมทั้งการดำเนินชีวิตของเพศหญิงในสังคม

Empowerment of women คือ การเสริมพลังเพิ่มขีดความสามารถของเพศหญิงทั้งทางด้านเศรษฐกิจและสังคมของเพศหญิงจากหน่วยงานที่เกี่ยวข้อง ทั้งที่เป็นการเพิ่มขีดความสามารถในการสร้างรายได้ และการเพิ่มขีดความสามารถในการปรับตัวเข้ากับสังคม

Services ensured คือ การมีบริการที่มั่นใจที่จัดทำให้แก่สตรีที่ถูกใช้ความรุนแรง หรือผู้ที่รอดชีวิตจากความรุนแรง ด้วยการเพิ่มบริการให้แกผู้หญิงที่ถูกใช้ความรุนแรงไม่ให้ถูกกระทำซ้ำ หรือการจัดหาบริการในการป้องกันการถูกใช้ความรุนแรงต่อเพศหญิง

Poverty reduced คือ การลดปัญหาความยากจน สามารถดำเนินการได้จากหน่วยงานที่เกี่ยวข้องและเพศหญิง เพื่อให้สามารถยืนหยัดได้โดยลดการพึ่งพิงจากเพศชาย อาทิ การเสริมสร้างอาชีพ ส่งเสริมการออม เป็นต้น

Environments made safe คือ การสร้างสภาพแวดล้อมที่เหมาะสมให้แก่สตรี โดยหน่วยงานที่เกี่ยวข้องจะต้องร่วมมือในการสร้างสภาพแวดล้อมที่ป้องกันการใช้ความรุนแรงต่อสตรี

Child and adolescent abuse prevented คือ การป้องกันการใช้ความรุนแรงหรือการล่วงละเมิดต่อเด็กและเยาวชน เพื่อป้องกันการส่งต่อวัฏจักรของความรุนแรงทั้งการไม่ลงโทษทางร่างกายที่รุนแรง การส่งเสริมการสร้างความสัมพันธ์ที่ดีของพ่อแม่ผู้ปกครอง

Transformed attitudes, beliefs and norms คือ การเปลี่ยนแปลงทัศนคติ ความเชื่อ และบรรทัดฐานซึ่งนำไปสู่การใช้ความรุนแรงต่อสตรี โดยสังคมต้องร่วมกันสร้างความตระหนักและสร้างการเปลี่ยนแปลงทัศนคติ ความเชื่อ และบรรทัดฐานที่เกี่ยวข้องกับชายเป็นใหญ่นำไปสู่การสร้างความเท่าเทียมกัน เพื่อลดปัญหาการใช้ความรุนแรงต่อสตรี โดยการมุ่งสร้างพื้นที่ต้นแบบในการลดความรุนแรงต่อสตรีด้วยแนวทางการเคารพต่อความเท่าเทียมกันของสตรี (RESPECT) และการขยายพื้นที่ไปทั่วประเทศเพื่อลดความรุนแรงต่อสตรีและลดความรุนแรงทุกรูปแบบต่อทุกคนในสังคมเป็นสำคัญ

3) การนำแนวทางการเคารพต่อความเท่าเทียมกันของสตรี (RESPECT) ไปประยุกต์ใช้ในการลดความรุนแรงรูปแบบอื่นๆ ในสังคม

แนวทางการเคารพต่อความเท่าเทียมกันของสตรี (RESPECT) สามารถนำไปใช้ในการลดความรุนแรงในรูปแบบอื่นๆ ในสังคม เนื่องจากหากทุกคนมีความเคารพและให้เกียรติ ซึ่งกันและกันทั้งต่อเพศหญิงและทุกเพศ รวมทั้งการยอมรับและให้การเคารพต่อความเท่าเทียมกันของทุกคนในสังคม จะนำไปสู่การสร้างความยั่งยืนต่อการลดความรุนแรงในสังคมได้อย่างแท้จริง ดังนั้นหน่วยงานที่เกี่ยวข้องกับการป้องกันและแก้ไขปัญหาความรุนแรงจึงควรมีนโยบายและแนวทางปฏิบัติในการนำแนวทางการเคารพต่อความเท่าเทียมกัน (RESPECT) ไปใช้ในการสร้างการยอมรับต่อความแตกต่างและเคารพต่อทุกคนในสังคมเพื่อลดความรุนแรงในสังคม

เอกสารอ้างอิง

- กรมกิจการสตรีและสถาบันครอบครัว. (2564). *สถิติความรุนแรงในครอบครัวทั่วประเทศ ระหว่าง พ.ศ.2564*. สืบค้นเมื่อวันที่ 20 เมษายน 2566, nesdc. https://opendata.nesdc.go.th/dataset/https-drive-google-com-file-d-16qsyunvqmxnm4krc_5xee_zoxffxmg4-view-usp-sharing
- กรมสุขภาพจิต. (2561). *สสส.รณรงค์ไม่ทำร้ายผู้หญิง หลังพบผู้หญิงถูกทำร้าย 7 คน/วัน*. สืบค้นเมื่อวันที่ 20 เมษายน 2566, <https://dmh.go.th/news-dmh/view.asp?id=28308>

- กระทรวงพัฒนาสังคมและความมั่นคงของมนุษย์. (2563). *ปลด พม. เปิดโครงการ รมรณรงค์ยุติความรุนแรงต่อเด็กและสตรี พร้อมเสริมสร้างระบบพัฒนาครอบครัวเข้มแข็ง*. สืบค้นเมื่อวันที่ 20 เมษายน 2566, <https://prd.go.th/th/content/category/detail/id/39/iid/4949>
- ประชาชาติธุรกิจ. (2564). *จะอย่างไร เมื่อความรุนแรงไม่ใช่เรื่องไกลตัว และบ้านไม่ใช่ Safe Zone ของทุกคน*. สืบค้นเมื่อวันที่ 20 เมษายน 2566, ประชาชาติธุรกิจ <https://www.prachachat.net/d-life/news-653845>
- พรชัย ชันดี, ธัชชัย ปิตะนิละบุตร และ อัครวิน วัฒนวิบูลย์. (2543). *ทฤษฎี และงานวิจัยทางอาชญาวิทยา*. กรุงเทพฯ: บัณฑิต.
- สุนนทิพย์ จิตสว่าง, ฐิตียา เพชรมนี และคณะ. (2563). *รายงานวิจัยเรื่องการสร้างสังคมไทยไร้ความรุนแรง*. ได้รับทุนสนับสนุนจาก สำนักงานการวิจัยแห่งชาติ (วช.) ภายใต้แผนงานวิจัยท้าทายไทย: สังคมไทยไร้ความรุนแรง (ปีที่ 1).
- สุนนทิพย์ จิตสว่าง, ฐิตียา เพชรมนี และคณะ. (2565). *รายงานวิจัย เรื่อง การบูรณาการแนวทางการสร้างสังคมไทยไร้ความรุนแรงตามมาตรฐานสากลและบริบทของสังคมไทย*. ได้รับทุนสนับสนุนจากสำนักงานการวิจัยแห่งชาติ (วช.) ภายใต้แผนงานวิจัยท้าทายไทย: สังคมไทยไร้ความรุนแรง (ปีที่ 2).
- Etienne, G. K., Linda, L. D., James, A. M., Anthony B. Z., & Rafael L. (2002). *World report on violence and health*. Geneva: World Health Organization. Retrieved from https://apps.who.int/iris/bitstream/handle/10665/42495/9241545615_eng.pdf

Institute for Economics, & Peace. (2021). *Global Peace Index 2021:*

Measuring Peace in a Complex World. Sydney. Retrieved from
<https://www.visionofhumanity.org/wp-content/uploads/2021/06/GPI-2021-web-1.pdf>

Krug, E. G., Dahlberg, L. L., Mercy, J. A., Zwi, A. B., Lozano, R., et al. (2002).

World report on violence and health. Geneva: World Health Organization. Retrieved from <https://apps.who.int/iris/handle/10665/42495>

UN Women. (2020). *Overview: How to Use the RESPECT Framework*

Implementation Guide. Retrieved April 20, 2023, from
<https://www.unwomen.org/en/digital-library/publications/2020/07/respect-women-implementation-package>

United Nations Office on Drugs and Crime. (2019). *Global study for*

homicide. Retrieved April 20, 2023, from <https://www.unodc.org/unodc/en/data-and-analysis/global-study-on-homicide.html>

World Health Organization. (2010). *Violence prevention: the evidence*.

Geneva: World Health Organization. Retrieved from
<https://apps.who.int/iris/handle/10665/77936>

worldpopulationreview.com. (2020). *Most Violent Countries 2022*.

Retrieved April 20, 2023, from <https://worldpopulationreview.com/country-rankings/most-violent-countries>

worldpopulationreview.com. (2021). *Rape Statistics by Country 2021*.

Retrieved April 20, 2023, from <https://worldpopulationreview.com/country-rankings/rape-statistics-by-country>

worldpopulationreview.com. (2021). *Crime Rate by Country 2022*.

Retrieved April 20, 2023, from <https://worldpopulationreview.com/country-rankings/crime-rate-by-country>